

اسلام سیاسی بدون نفت

توماس فریدمن/ ترجمه: مرجان پیشایابی

■ هم اخوان المسلمین و هم حزب اصولگراری سلفی الثور در تعجب هستند که توانسته‌اند ۶۰درصد کرسی‌های پارلمان را از آن خود کنند. ما در آینده شاهد آزمونی هستیم که خاورمیانه تا به حال به خود ندیده است: اسلام سیاسی بدون نفت چگونه با مدرنیته و جهانی شدن روبه‌رو می‌شود؟ اسلام‌گرایان مصر اما دست‌شان از گنج نفت کوتاه است. آنها باید سا دنیا کنار بیایند و به نظر می‌رسد به این درک واقع‌بینانه رسیده باشند. مصر، واردکننده نفت است و نیز ۴۰درصد موادغذایی خود را از خارج وارد می‌کند و درآمد توریسم یک‌دهم کل تولید داخلی‌اش را شامل می‌شود. با بیکاری گسترده و افول اقتصادی که با آن دست به‌گریبان است، مصر نیازمند کمک صندوق بین‌المللی پول است، یعنی نیازمند سرمایه‌گذاری خارجی تا بتواند نظام آموزشی را به روز کند و برای جوانانی که سال قبل حرکت‌های میدان التحرير را سامان دادند کار به وجود آورد.

مصر باید با جهان سازگار باشد

حامیان جنبش اخوان‌المسلمین و حزب آن، عدالت و آزادی، بیشتر از مردم طبقه متوسط و کسبکاران خورده با هستند و همین‌طور روحانیون و یازمندان شهری و روستایی اکثریت حزب سلفی الثور را در دست دارند. اسام الآزین معاون دبیر کل حزب اخوان‌المسلمین، به من گفت: «ما امیدواریم بتوانیم سلفی‌ها را به طرف خود بکشیم نه آنکه پیرو آنها شویم و امیدواریم که هر دو ما وجه‌مان به نیازهای مردم باشند.» و به صراحت روشن کرد «هرچند حزب عدالت و توسعه و الثور هر دو گروه‌های اسلامی هستند اما ما با هم تفاوت بسیاری داریم و در قدرت یکسان عمل نمی‌کنیم. به‌عنوان گروهی سیاسی، سلفی‌ها تازه‌کار هستند و ما امیدواریم همه صبر کنند تا تفاوت بین ما و آنها را بفهمند. درباره پیامان صلح با اسرائیل هم الآزین می‌گوید «این تعهد دولت مصر است نه تعهد یک حزب یا گروه خاص و گفت‌وایم که به تعهدات قبلی دولت مصر احترام می‌گذاریم.» وی اضافه می‌کند «در نهایت رفتار ما با اسرائیل را نوع رفتار آنها با فلسطینی‌ها تعیین می‌کند.» و در آخر اینکه «مخصصه‌ای که اقتصاد مصر در آن گرفتار شده ما را وادار می‌کند به امور داخلی خودمان بپردازیم. محمد خیرت الشاطر معاون مدیر کل جنبش اخوان‌المسلمین و کارشناس اقتصادی آن حین نوشیدن آمیوه در خانه‌اش به روشنی به من گفت «تشکیلاتش نمی‌خواهد از دنیا کناره بگیرد. دست ما نیست که بخوایم موافق یا مخالف جهانی‌شدن، باشیم. جهانی‌شدن یک حقیقت است.از این دیدگاه ما مایلیم بیشترین تعامل را در یک بازی برد- برد با جهان داشته باشیم.

نادر به‌کار معاون حزب سلفی الثور تاکید دارد که حزبش با احتیاط جلو می‌رود و به من می‌گوید «ما پاسدار شریعتیم و می‌خواهیم مردم هم در حفظ این اصول با ما همراه باشند ولی درهای الثور به روی روشنفکران در هر زمینه‌ای باز است. الگوی اقتصادی ما برزیل است و خواهان الگوهای عقیدتی نیستیم.» وی اضافه می‌کند «به شما قول می‌دهم نه ما در پی آن هستیم که دیکتاتور دیگری بنویسم و نه مردم مصر فرصت برپا کردن دیکتاتوری دیگری را به ما می‌دهند.»

در مساه نوامیر در مصاحبه‌ای از هاضم صلاح ابواسماعیل یک روحانی مستقل سلفی و نامزد ریاست‌جمهوری، پرسیدند در صورت بردن در انتخابات اگر زنی با لباس نامناسب در کنار دریا ظاهر شود، چه می‌کنید. او جواب داد، دستگیرش می‌کنیم. الثور بلافاصله پس از این مصاحبه اعلام کرد که ابواسماعیل از طرف حزب این حرف نمی‌زند. آژانس خبری فرانس پرس نیز از قول محمد نور سخنگوی دیگر حزب الثور، مطلبی را نقل کرد که به نظر می‌آید، می‌خواهد ترس از ممنوعیت فروش الکل را که از عناصر مهم پذیرایی در هتل‌های مصر است، تعدیل کند. محمد نور در این‌باره می‌گوید «شاید ۲۰هزار نفر از مجموع جمعیت ۸۰ میلیونی مصر مشروب بنوشند ولی ۴۰ میلیون نفر به آب آشامیدنی دسترسی ندارند. واقعا فکر می‌کنید کار من در پارلمان آن است که آن ۴۰ میلیون نیازمند آب را رها کنم و به کار مست‌ها برسم؟»

نتیجه چه خواهد شد؟ اسلام‌گرایان مصر باید تصمیمی مهم بگیرند. قبل از به قدرت رسیدن، حفظ ارزش‌های ناب اعتقادی برای آنان کار سختی نبود ولی صعود ناگهانی آنان به قدرت با سقوط آزاد اقتصاد مصر هم‌زمان شد. به محض تشکیل پارلمان در ۲۳ ژانویه مسوولیت گروه‌هایی که به قدرت رسیده‌اند، پیدا کردن راه چاره‌ای است برای بهبود اقتصاد کشورشان، آن هم بدون نفت. این داستان انگ می‌گیرد است که یکبار در تونس شاهدش بودیم. اسلام‌گرایان مصر می‌خواهند نسبت به ریشه‌های تفکر خود صادق بمانند ولی در عین حال نمی‌خواهند فرصتی را که به دست آورده‌اند به آسانی از دست بدهند و می‌دانند حمایتی که آنها را به قدرت رسانده‌اند از آنها دولتی پاک، آموزش و کار می‌خواهند. باید منتظر شد و دید آنان در این کشمکش چگونه عمل می‌کنند. مصر، جایی که اکنون اسلام‌گرایان قدرت را به دست گرفته‌اند، در آینده نقشی مهم در اسلام سیاسی منطقه ایفا خواهد کرد.

سیاست و فرهنگ از بالا یا پایین

دکتر حسن حنفی/ ترجمه: محمدعلی عسگری

داد و در نهایت منجر به پایان دوران قرون وسطی و سرآغاز عصر جدید شد که دیگر همه چیز مبتنی بر عقل و علم شد. ما از ابتدای رنسانس اخیر کشورهای اسلامی و عربی یعنی از دو قرن گذشته تاکنون به فرهنگی فرا می‌خوانیم که مبتنی بر عقل و علم باشد. البته به تقلید از فرهنگ غرب. اما تقلید از اندیشه‌ای که تا پیش از غزالی یعنی تا قرن پنجم هجری در فرهنگ ما حضوری قوی داشت و بر عقل و علم تاکید می‌ورزید. با این حال همچنان این نزاع بین «بالا» و «پایین» به اشکال گوناگون جریان دارد. مثل همین نزاع بین خارج از قانون یا در چارچوب قانون بودن. هر گروهی متون دینی خود را طبق منفعت خودش تفسیر می‌کند. یعنی طبق تمایلاتش چیزی را برمی‌گزیند. گروه نخست روایت‌هایی می‌آورد که تاییدکننده آنها باشد. مثل یک مجلس عزاداری که در آن از میوه‌های پهنشی سخن می‌گویند تا از نذت مصایب بکاهد. آداب و رسمویی که در بین مردم جا افتاده‌است. مثل دعا کردن و دست‌ها را به آسمان گشودن و سپس کشیدن بر صورت. چیزی که اقبال آن را فلسفه گدایی می‌نامید. گروه دوم نیز برای خود مثال‌های دیگری را می‌آورد که ضد اینهاست. سید جمال‌الدین اسدآبادی می‌خواست همین را در ذهن‌ها بیدار

پی‌یر ژان لوییزار، کارشناس مسایل عراق:

میراث آمریکا در عراق محکوم به شکست است

ترجمه: علی شیخان

پس از خروج نظامیان آمریکایی از عراق، چند انفجار پی درپی دست کم دهها کشته بر جای گذاشت، و این حکایت از عمق بی‌ثباتی دارد که آمریکا در دل یک بحران سیاسی برای این کشور به‌جا گذاشته است.

■ ■ ■

آیا حملات اخیر ضد شیعیان با بحران سیاسی موجود در رأس قدرت عراق ارتباطی دارد؟

بله. مجادلات میان رئیس‌جمهور، نوری المالکی و دیگر

نیروهای سیاسی تشدید شده است. در پشت سر این حملات و انفجارها می‌توان میل و علاقه برخی را به فروبردن کشور در باتلاق جنگ‌های فرقه‌ای که بین سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۸ و لطمه‌های زیادی به این کشور وارد ساخت، مشاهده کرد. احتمال خط گرفتن این عوامل از دو سو وجود دارد. یک طرف جهادگران جنبش القاعده و سوی دیگر، نیروهای سابق امنیتی که احتمالاً از کنترل فرماندهان‌شان خارج شده‌اند.

نماینده القاعده در عراق کدام گروه‌ها هستند؟

گروه القاعده به احتمال زیاد در این کشور حضور دارد.

البته القاعده برجسیبی است که گروه‌های مختلف جهادی که خودشان هم به دسته‌های متعدد تقسیم می‌شوند، در پشت این اسم پناه می‌گیرند. این گروه‌ها هیچ تمایلی به گرفتن قدرت ندارند اما پتانسیل فراوانی در ایجاد آشوب و در نتیجه افزایش احتمال تجزیه سیاسی کشور دارند. مشکل آنجاست که نظام سیاسی کنونی، اخراجی‌هایی را از خود به‌جا گذاشته است. شورشیان سابقى که پس از خروج نظامیان آمریکایی، قدرت آن را دارند تا در میان نظامیان مسلح نیز نفوذ کنند، نمونه‌ای از این اخراجی‌ها به شمار می‌روند. نوری المالکی اعلام کرد که تنها ۲۰درصد نیروهای موجود را می‌پذیرد. این به آن معناست احتمال اینکه ۸۰درصد بقیه نیروهای فعال در میان گروه‌های جهادی جای بگیرند، زیاد است.

آیا خطر جنگ و آشوب در میان گروه‌های قومی و فرقه‌ای در عراق وجود دارد؟

در عرصه اختلافات قومی، خطر تنش میان اعراب و کردها

به‌وضوح مشاهده می‌شود. رهبران کرد دست به هر کاری زده‌اند تا خط خود را از دولت عراق جدا کنند. به عنوان مثال، قرار دادهایی را با شرکت‌های نفتی خارجی امضا کرده‌اند بدون آنکه از بغداد استعामی صورت بگیرد. اما با توجه به بافت منطقه‌ای، نمی‌توان متصور بود که کردها روزی به استقلال دست پیدا کنند؛ این یک بکم ساعتی است که آمریکایی‌ها پس از خروج‌شان در این کشور جاگذاشته‌اند.

در عرصه مذهبی، فرقه‌گرایی مبتنی بر هویت‌های شیعی/ سنی را همانند آنچه در یوگسلاوی شاهد بودیم، نداریم. بنابراین تصور جداسازی عراق بر اساس خط و ربط‌های مذهبی غیرقابل تصور است اما قانون اساسی این کشور در سال ۲۰۰۵ تحت قیمومیت آمریکا بر اساس پایگاه‌های فرقه‌ای و قومی تنظیم شد. قانون فعلی به گرایش‌های

منبع:آکسپرس

کند. می‌گفت: «من از تو از کشاورز در عجم که با کلفت زمین را می‌شکافی اما به قلب ستمگری که تو را تحت ستم قرار داده نمی‌زنی.» این همان چیزی است که رفته‌رفته به شعارهای انقلابیون تبدیل شد و از شعار «مرد فراتر از دولت» و «امت برتر از حکومت» آمد تا رسید به «مردم خواستار سرنوشتی نظام هستند.» (الشعب يريد اسقاط النظام) به هر حال شیوه فرهنگی از بالا ساختاری را به وجود می‌آورد که همچنان استمرار دارد. در نظرش باید حاکمی باشد و محکومی یا رییس و مرئوس. در هر امری اولویت را به سلطان و مستبد و رییس قبیله یا رهبر می‌دهد. در خانواده از قدرت مرد بر زن و سیطره اکثریت بر اقلیت دفاع می‌کند. پشتیبان دیکتاتوری فردی و اجتماعی است چه در اکثریت باشد یا اقلیت، طبقه باشد یا یک فشر، خانواده باشد یا عشیره و طایفه. فرهنگی است که از شورای نظامی حاکم بر مصر به عنوان نظام و امنیت و قدرت و حتی دولت دینی به نام ایمان پشتیبانی می‌کند. این فرهنگی است که بر مبنای جامعه‌ای پدرسالارانه شکل گرفته است؛ فرهنگی که دیکتاتوری را طبیعی می‌داند و استبداد را واقعیتی موجود و فرهنگ را به شکلی هرمی می‌بیند. از زمان شکل‌گیری آن تا امروز. از بالا به پایین و از راس به قاعده. مثل

فرعون و مردم (به گفته قرآن: انا ربکم الاعلی). این فرهنگی است که در معابد و پادگان‌ها به صورت یکسان ترویج می‌شود. فرهنگ یک رای، یک حق. فرهنگ تعصب. اما فرهنگ دوم یا از پایین فرهنگی مبتنی بر رابطه‌ای علت و معلولی است و پدیده‌ها در آن طبق قانون علت با هم ارتباط برقرار می‌کنند؛ فرهنگی که جهان را مانوس نشان می‌دهد زیرا طبق سیستمی حرکت می‌کند که انسان می‌تواند آن را درک کرده و با آن تعامل داشته باشد. فرهنگی افقی و نه عمودی که روابط در دو سوی جلو و عقب یا پیش و پس را نشان می‌دهد. نه بالا و پایین یا قوی و ضعیف و اکثریت و اقلیت. فرهنگی که از سیاست مساوات در حقوق و تکالیف نشأت می‌گیرد و تفاوتی بین حاکم و محکوم نمی‌گذارد. بین رییس و مرئوس، بین مرد و زن. این فرهنگ هرگز در یک قطعتی مطلق نمی‌افتد. به احتمالات اهمیت می‌دهد زیرا همچنان حضور دارند و می‌توانند شرایط متعددی را به وجود آورند که دیدگری را بر کرسی بنشانند. تعصب و قطعیت‌گرایی را برنمی‌تابد. فرهنگی تجربی که انسان از خلال آن قوانین طبیعت را می‌شناسد. فرهنگی که وحی نیز به سبک آن و به مرحله به مرحله نازل شد. در هر مرحله متناسب با تحولات انسان پیش آمده و از یک مرحله به

مرحله دیگر می‌رود. از یهودیت به مسیحیت و از آنجا به اسلام. از قانون عشق به عدالت. یعنی عشقی که مبتنی بر قانون باشد یا قانونی که مبتنی بر عشق باشد؛ قانونی دیالکتیکی. یعنی تز و آن‌تی و ت و بعد ترکیب بین آنها. فرهنگ نخست فرهنگی است ریشمار در قلب‌ها و حشده در خرده‌ها تا به آنجا که به درجاتی در فطرت و خلقت مردم جا خوش کرده است. محافظه‌کاران این درجات را در قدرت و ثروت و حاکمیت می‌بینند و لیبرال‌ها در دانش و تقوا و اخلاق. تا زمانی که این فرهنگ وجود داشته باشد هر انقلابی ناکام خواهد ماند. هر گونه پیشرفتی به بن‌بست می‌رسد و هرگونه تغییری با مانع بر خورد خواهد کرد. فرهنگی است استبدادپرور که بین مستبد نظامی یا غربی یا شرقی تفاوتی قابل نیست. بزرگ‌ترین چالش برای پیروزی انقلاب مصر این است که چنین فرهنگی دگرگون شود. از فرهنگ نخست به شکل دوم تغییر یابد. از فرهنگ استبداد به فرهنگ آزادی. از فرهنگ عمودی به فرهنگی افقی و از فرهنگ یک «گروه نجات‌یافته» به فرهنگ یک گروه متعدد و متکثر تبدیل شود. از فرهنگ اهرام ثابت و جاودانه مصر به فرهنگ روان و جاری نیل تغییر یابد.

منبع:الاتحاد

تونس، یک سال بعد

■ تونس یک‌سالگی پیروزی بر نظام دیکتاتوری زین‌العابدین بن‌علی را جشن گرفت و هزاران زندانی به این مناسبت مشمول غفو شدند. ولی این کشور همچنان با بیکاری، بحران اقتصادی و فقری که هنوز عامل نارضایتی است، مبارزه می‌کند. رییس‌جمهوری تونس در سخنان خود به مناسبت یک‌سالگی پیروزی انقلاب این کشور، رژیم گذشته را «خودکامه و فاسد» خواند. او گفت که انقلاب تونس برای مردم این کشور «دروازها را به سوی آینده‌ای درخشان گشوده است».

در بولوار بزرگ موسوم به حبیب برقیه، بنیانگذار جمهوری تونس، روز ۱۴ ژانویه هزاران نفر به مناسبت سالگرد انقلاب تجمع کردند. شعارهای تظاهرکنندگان فقط متوجه دیکتاتور پیشین، زین‌العابدین بن‌علی نبود که پس از یک حکومت خودکامه ۲۳ ساله به عربستان سعودی گریخت. آنها همچنین خواستار عدالت اجتماعی بودند و فریاد سر می‌دادند «کار، آزادی، حرمت انسانی». تظاهرات‌اعتراضی مردم، بست‌نشینی و اعتصاب هنوز در مناطق جنوبی تونس که پیشتر می‌خورد. به ویژه در مناطق جنوبی تونس که اقتشار تنگدست جامعه در اکثریت هستند و کانون‌های اولیه انقلاب را تشکیل دادند، تلخی و سرخوردگی همچنان موجود است. بسیاری از شهروندان از وضعیت وخیم اقتصادی می‌نالند. شاخص بیکاری در شهر بسیار فقیرنشین «فسسا» که شهر معادن فسفات است، به بیش از ۴۰ درصد می‌رسد. دولت تونس که برآمد از تحولات انقلاب است و در پی یک انتخابات تشکیل شده است، وعده سازماندهی دفاتر توسعه عمران منطقه‌ای را می‌دهد تا در مناطقی مانند فقسا مدرسه، بیمارستان و خیابان ساخته شود. عظام محجوب، کارشناس امور اقتصاد می‌گوید که تونس برای غلبه بر معضلات گوناگون خود به زمان و تصمیم‌های صحیح نیاز دارد. محجوب معتقد است: «در تونس زمانی می‌توان از اقتصاد می‌گوید که بتوان شاهد رشد اقتصادی بود.» با این حال از نظر این کارشناس اقتصاد تونس، هم‌اکنون سرخوردگی در میان مردم بیش از برداری آنهاست. بیکاری در سطح کشور به حدود ۲۰ درصد می‌رسد و جوانانی که آموزش‌های دانشگاهی داشته‌اند قادر به یافتن فرصت‌های شغلی مناسب نیستند. از سوی دیگر صنعت گردشگری تونس نیز سبز نزولی را طی می‌کند. اقتصاد کشور به افما رفته است و شرکت‌های بزرگ از سرمایه‌گذاری پرهیز دارند. این امر هم ناشی از بحران بین‌المللی مالی و هم ناشی از پیامدهای انقلاب است. محجوب می‌گوید، این بهای کلائی است که باید برای آزادی پرداخت.

منبع:خبرگزاری آلمان

آیا شما اولین برنده آلفا رومئو/ جولیتا خواهید بود؟؟؟

با خرید از محصولات دسینی وارد قرعه کشی خودرو آلفا رومئو/ جولیتا شوید

زمان قرعه کشی: ۹۱/۱/۳۱

ساخت ایتالیا

خودروییون دسینی، سابقا با خودرویی موجود در نمایشگاهی در زمان تحول می‌باشد.

دسینی

فقط با گارانتی پرتاب افزار و مولوگرام

دفتر خدمات و پشتیبانی دسینی: ۰۲۱-۸۸۵۱۶۰۵۰

خانه، زندگی، دسینی

www.irandessini.com
www.dessini-shop.com